Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40551
Copyright: Melk, Benediktinerstift

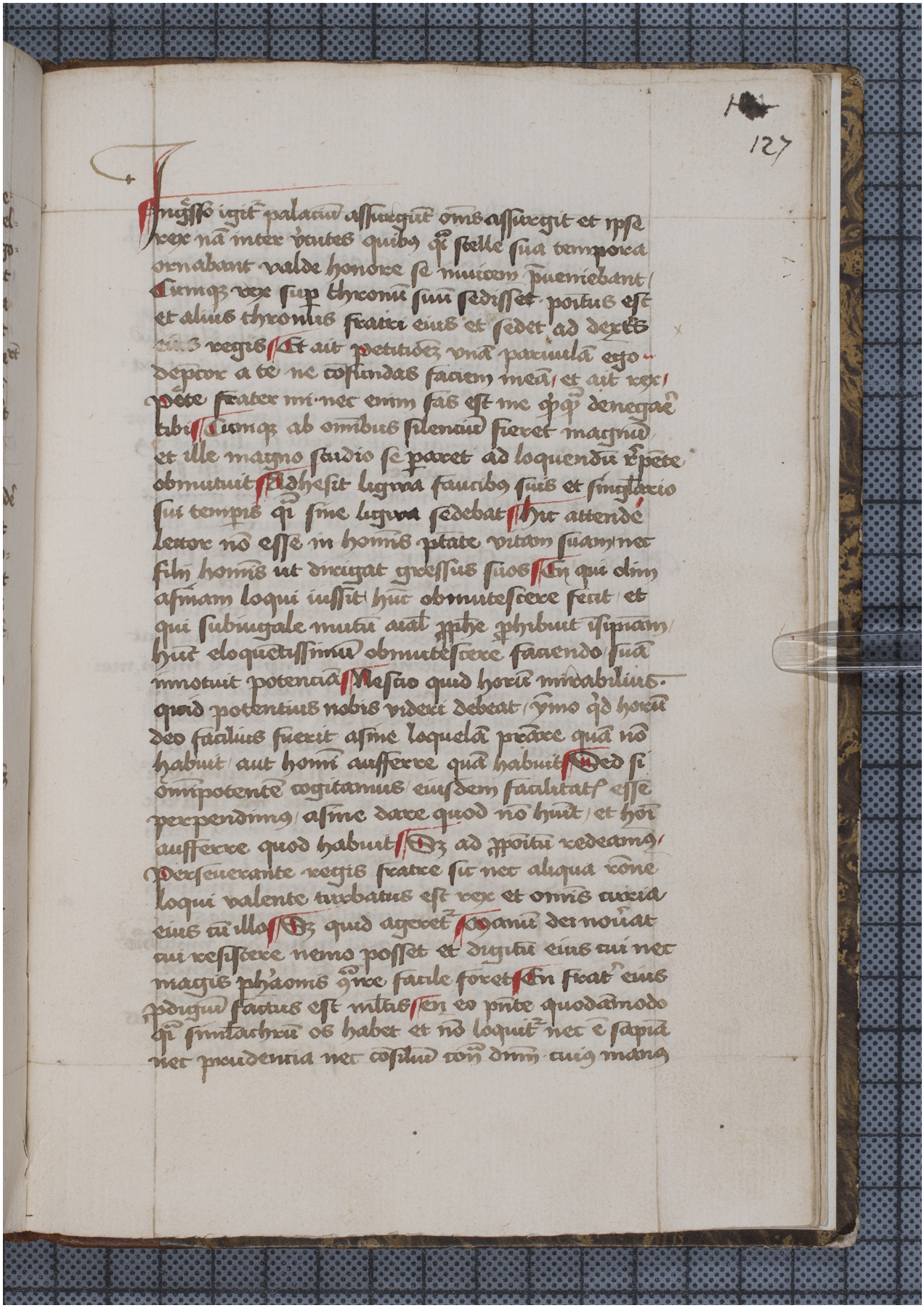

127

Ingresso igit palatiu assurgit omis assurgit et ipse
rex nā inter ceteros quibus qi stelle sua temporā
ornabant valde honore se mutuo puerebant
Cumq; rex sup throno suu sedisset positus est
et alius thronus fratri eius et sedet ad dextrū
eius regis Et ait petitoriū vna parvula ego
deprecor a te ne confundas faciem meā et ait rex
pete frater mi nec enim fas est me ipsi denegare
tibi Cumq; ab omibus silentiu fieret magnu
et ille magno studio se paret ad loquendu repete
obmutuit Adhesit lingua faucibus suis et singularis
sui temporis qi sine lingua sedebat Hic attende
lector no esse in homis ptate vitam suam nec
filij homis ut dirigat gressus suos En qui olim
asinam loqui iussit hic obmutescere fecit et
qui subiugale mutu aiat ipse phibuit ispiram
hic eloquentissimu obmutescere faciendo sua
mmotuit potentia Mesaio quid horu mirabilius
quid potentius nobis videri debeat Imo qd horu
deo facilius fuerit asine loquela prestare qua no
habuit aut homi auferre qua habuit Sed si
omipotente cogitamus eiusdem facilitatis esse
perpendimus asine dare quod no habuit et hoi
auferre quod habuit Dz ad propositu redeamus
perseuerante regis fratre sic nec aliqua rone
loqui valente turbatus est rex et omis curia
eius cu illo Dz quid ageret manu dei noluit
cui resistere nemo posset et digitu eius cui nec
magis phaomis grice facile foret En fiat eius
propositu factus est mutus En ecce pnte quodammodo
qi simtachru os habet et no loquit nec e sapia
nec prudentia nec cosilio cum dmo cuig mdng